

Sagsnummer
ThecaSag-107178
Movit-3348349

Sagsbehandler CST
Direkte +45 36 13 18 83
Fax -
cst@moviatrafik.dk

CVR nr: 29 89 65 69
EAN nr: 5798000016798

04.3 Orientering om voldgiftssag anlagt af Trafik- og byggestyrelsen (Bilag 3)

Trafik- og Byggestyrelsen anlagde 4. maj 2016 voldgiftssag mod Movia. Sagen drejede sig om fordeling af trafikindtægter for den kollektive trafik i hovedstadsområdet i årene 2009-2015 for så vidt angik Trafik- og Byggestyrelsen, og om styrelsens krav var bortfaldet som følge af forældelse eller passivitet.

Voldgiftsrettens har 10. oktober 2016 afgjort, at Trafik- og Byggestyrelsen skal sidestilles med DSB og Metroselskabet for så vidt angår indtægtsdelingen for 2009-2015, jf. voldgiftskendelsen fra januar 2015.

Voldgiftsretten fastslår i sin kendelse, at Movia ikke svigagtigt har skjult eller forsøgt at skjule over for Trafik- og Byggestyrelsen, at der blev foretaget genopretning af tællesystemet i 2006-2009 for at imødegå undertælling. Det lægges også til grund, at Trafik- og Byggestyrelsen var orienteret om tvisten mellem DSB, Metroselskabet og Movia, blandt andet fordi Movia ved brev i 2010 skrev til styrelsen herom og, at styrelsen ved brev i 2010 tilkendegav over for Movia, at man anså sig som part i den tvist, som senere førte til, at DSB og Metroselskabet anlagde voldgiftssag mod Movia i december 2012. Det er ligeledes ubestridt, at styrelsen blev orienteret om, at DSB og Metroselskabet havde anlagt sag mod Movia, og at styrelsen hverken anmodede om eller fik tilsendt processkrifter under voldgiftssagens behandling.

Voldgiftsretten når i afgørelsen frem til, at Trafik- og Byggestyrelsens krav ikke er fortabt ved forældelse og/eller passivitet.

Voldgiftsretten lægger i den forbindelse vægt på to forhold, som administrationen finder er af særlig interesse for samarbejde mellem Movia og øvrige offentlige myndigheder/offentlige virksomheder, men også for samarbejder generelt mellem kommuner/kommunale selskaber og staten om løsning af fælles opgaver, hvor staten er både part og myndighed.

For det første hæfter voldgiftsretten sig ved, at der ikke fremgår udtrykkelige regler om mis-

ligholdelse eller misligholdelsesbeføjelser af den rammeaftale, som var indgået mellem parterne vedrørende indtægtsdeling. Det betyder, at spørgsmål om misligholdelse ikke skal bedømmes i henhold til aftalen, men skal afgøres efter almindelige obligationsretlige regler. Og i henhold hertil har voldgiftsretten fundet, at den tvist, der forelå, ikke handlede om misligholdelse, men i stedet handlede om en tvist om aftalens fortolkning. Det betyder, at forældelse først skal regnes fra det tidspunkt, kravet forfalder til betaling, hvilket i henhold til rammeaftalen i den konkrete sag er, 15 arbejdsdage efter indtægtsdelingsregnskaberne foreligger. Der er ikke udarbejdet indtægtsdelingsregnskaber siden 2008 og processen hermed har været sat i bero med henblik på voldgiftssagerne fra 2012 og 2016.

For det andet lægger voldgiftsretten til grund, at Movia ikke allerede har indrettet sig i tillid til, at andelen af trafikindtægter lå endeligt fast, fordi regnskaberne ikke er afsluttet, og da styrelsens myndighedsrolle betød, at styrelsen efter voldgiftsrettens opfattelse havde en særlig interesse i ikke at tage parti, og da styrelsen ikke havde "væsentligt at bidrage med til belysning af sagen", som var anlagt af DSB og Metroselskabet, og da Movia som deltager i et samarbejde mellem offentlige myndigheder og offentlige virksomheder om løsning af fælles opgaver ikke søgte en afklaring af, om styrelsen havde opgivet sit krav, er kravet heller ikke bortfaldet ved passivitet.

Sidstnævnte indebærer så vidt Movias administration vurderer det, at når en offentlig kommunal/regional virksomhed får en tvist med staten i et samarbejde mellem offentlige myndigheder og offentlige virksomheder, så er offentlige virksomheder forpligtet til at spørge meget tydeligt – også tydeligere end det har været tilfældet i denne sag – om staten, når denne både er part og myndighed og er passiv, dermed positivt har opgivet at forfølge sit krav.

Den videre håndtering

Beløb samt sagsomkostninger indregnes i Estimat 3, jf. fordeling på kommuner og regioner nedenfor og kommer til at indgå i regnskab 2016 på sædvanlig vis. Processen med at lukke indtægtsdelingsregnskaberne for 2008 og frem i regi af Trafik- og Byggestyrelsen kan herefter tilendebringes. Nærværende afgørelse sætter dermed punktum for de i alt 17 sager, som verserede tilbage i 2009.

Beregning af effekt af voldgiftssag 10. oktober 2016
Resultat for kommuner og regioner i kommende regnskab 2016:

Mio. DKK	Voldgift i estimat 3 2016
<i>Kommuner i Region Hovedstaden</i>	
København	8,8
Frederiksberg	1,4
Albertslund	0,2
Ballerup	0,3
Brøndby	0,2
Dragør	0,2
Gentofte	0,7
Gladsaxe	0,5
Glostrup	0,2
Herlev	0,2
Hvidovre	0,6
Høje-Taastrup	0,3
Ishøj	0,0
Egedal	0,2
Lyngby-Taarbæk	0,4
Rødovre	0,7
Rudersdal	0,5
Tårnby	0,5
Vallensbæk	0,0
Furesø	0,1
Allerød	0,1
Fredensborg	0,2
Frederikssund	0,2
Halsnæs	0,0
Gribskov	0,2
Helsingør	0,4
Hillerød	0,4
Hørsholm	0,2
Kommuner i Region Hovedstaden	17,8
<i>Kommuner i Region Sjælland</i>	
Lejre	0,2
Greve	0,1
Roskilde	0,5
Køge	0,4
Solrød	0,1
Stevns	0,0

Kalundborg	0,0
Sorø	0,0
Odsherred	0,0
Næstved	0,0
Slagelse	0,0
Faxe	0,0
Holbæk	0,0
Ringsted	0,0
Lolland	0,0
Vordingborg	0,0
Guldborgsund	0,0
Kommuner i Region Sjælland	1,3
Kommuner i alt	19,1
<i>Regioner</i>	
Region Hovedstaden	2,2
Region Sjælland	0,4
Regioner i alt	2,6
TOTAL	21,7